

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.А**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110109821 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***] срещу **Б. И. П.**, ЕГН *****, като собственик на топлоснабден имот, находящ се в [***], ап. [***], с присъединен **абонатен № [***]**, за признаване за установено, че последния дължи на ищеца сумите от **1095,56 лева**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 13.06.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от **206,05 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, дължимо за периода от 15.09.2019 г. до 31.05.2022 г.; сумата от **41,47 лева**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 13.06.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от **8,09 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за ДР, дължимо за периода от 01.07.2019 г. до 31.05.2022 г., за които суми има издадена заповед за изпълнение от 28.06.2022 г. по ч. гр. д. № 31735/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа, че ответникът **Б. И. П.**, ЕГН *****/наследник по закон на Д. Н. П.а/, в качеството му на собственик за процесния период на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, [***], ап. [***], с присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ се явява клиент на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна

енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45-дневен срок, след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки, в случай че не бъдат платени в 45-дневния срок след издаване на ОФ. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от [***] съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Правният интерес от предявените иски ищецът обосновава с подаденото от ответника възражение по чл. 414 ГПК срещу издадената за посочените суми в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и с даденото указание от съда в разпореждане по ч. гр. дело № 31735/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав. Претендира разноски.

Ищецът е представил писмените доказателства, с които разполага, като е заявил и допълнителни доказателствени искания, в т.ч. изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. По искане на ищеца към настоящото дело е приложено за послужване и ч. гр. дело № 31735/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **Б. И. П.**, ЕГН *********, подава отговор на исковата молба, чрез адв. Л. Ц.-Б., с който оспорва исковите претенции по основание и размер. Посочва, че след изготвяне на съдебните експертизи ще вземе становище за количествата и стойността на доставената топлинна енергия, както и относно размера на главниците и лихвите. Релевира възражение за погасителна давност за вземанията, чиято изискуемост е настъпила преди 13.06.2019 г. Моли да се отхвърлят исковете. Претендира присъждане на разноски.

Третото лице-помагач на страната на ищеца **[***]**, с **ЕИК [***]** не заявява становище по исковете, но представя доказателства за извършеното дялово разпределение в имота през процесния отоплителен период.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Съгласно §1, т.2а от ДР на ЗЕ /в редакцията му към 17.07.2012 г. относима към процесния период/ **битов клиент** е

този, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, **а потребител на енергия** или природен газ за битови нужди **е физическо лице, собственик** или ползвател **на имота**, което използва ел. или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си.

От представените по делото писмени доказателства в тяхната съвкупност, а именно: *Договор за покупко-продажба на жилище, сключен по реда на чл. 117 ЗТСУ от 18.03.1981 г., рег. № 117, том VI, от 18.03.1981 г., молби за вписване и заличаване на законна ипотека, нотариален акт за покупко-продажба № 85/14.12.2021 г., заявление-декларация от Д. П.а; декларация-съгласие за прехвърляне партидата на аб. № [***] на името на П.а; Протокол от ОС на ЕС от 18.01.2002 г. за определяне на ФДР и сключване на договор за топлинно счетоводство с избраното дружество, ведно с приложен Списък на етажните собственици, в който за ап.6 е вписана Д. Н. П.а (наследодател на ответника Б. П.) и удостоверения за наследници на И. П. и Д. П.а (всички приобщени по делото на л.15-36,86), както и от представените от третото лице помагач доказателства – 3 бр. индивидуални справки за използвана топлинна енергия, с отчетени по електронен път показания на уредите, относими към процесния период и топлоснабден имот, приети като неоспорени от ответника, се установява безспорно, че именно ответникът Б. И. П., след смъртта на майка си, която е била до този момент титуляр на партидата за аб. № [***] открита за процесния апартамент № 6, находящ се на горепосочения адрес в гр. София, [***], за което е прието и писмено доказателство– удостоверение за наследници на П.а, от което е видно, че същата е починала като „вдовица“, а нейн единствен наследник е сина ѝ Б. П., се явява собственик на процесния топлоснабден имот, находящ се на горепосочения адрес.*

Последното води до извод, че за процесния отоплителен период от 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г. потребител на ТЕ, респ. клиент на [***], е бил ответника Б. П., който след смъртта на майка си Д. П.а (починала на 01.09.2016 г.) е останал единствен собственик на процесния апартамент № 6, находящ се в [***], в гр. София и като такъв следва да отговаря за задълженията за доставената, респ. потребена в него, топлинна енергия.

Предвид горното, съдът приема, че за периода **между 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г.** именно ответникът Б. П., като собственик на имот в СЕС, присъединен към Абонатна станция (АС) има качеството на клиент на дружеството – доставчик на топлинна енергия, респ. същия има качеството на потребител на доставеното количество топлоенергия до имота.

От приложените по делото писмени доказателства – извлечения от сметки, протокол от ОС на ЕС от 18.01.2002 г., сключения Договор № 1319 от 28.05.2002 г. и Анекс към него от 16.09.2004 г./ на л.25-36 от делото /, дялово разпределение за процесния период, индивидуални справки за използваната топлинна енергия, с отчетени по електронен път показания на уредите – 3 бр. /всички те приети по делото, като неоспорени от ответника/ както и от заключението на СТЕ, се установява, че в апартамент № 6 е доставяна топлинна

енергия през целия отоплителен период /2018-2021 г./, като за апартамента е начислявана ТЕ за отопление с щранг-лира на мощност – 460 Вт, но само за периода от 01.11.2018 г. до 30.04.2019 г., за БГВ по данни от редовни отчети на 2 бр. водомер, а разпределението на ТЕ за сградна инсталация е извършвано съгласно зависимост по Приложение към чл.61, ал.1, т.7 от Наредба № 16-334/2007 г. за топлоснабдяване и в зависимост от пълния отопляем имот на апартамента – 117 куб. м. и този на ЕС – 13519 куб.м. Видно от представените от третото лице – помагач 3 бр. редовни отчети, снети по електронен път, в имота на ответника в голяма част от периода (извън посочения по-горе, в който е отчетена ТЕ за отопление с щранг лира на мощност) не се е потребявала ТЕ за отопление, а начислената такава е за сградна инсталация и БГВ. От заключението на СТЕ се установява още, че за целия период от м.05.2018 г. до м.04.2021 г., [***] ежесечно е извършвала отчети на общия топломер в АС, който е от търговски тип, преминал е задължителния метрологичен контрол, съгласно Наредбата и са отчислявани технологични разходи за сметка на ищеца, изчислявани, съгласно зависимост, която включва данни за съоръженията в АС от производителя, температури на топлоносителя – подаваща и връщаща, температура на почвата, измерена на дълбочина 125 см. и броя работни часове на АС. Както и вещото лице по СТЕ е установило, дяловото разпределение за периода е извършвано от ФДР [***]. За абоната са представени 3 бр. редовни отчета, снети по електронен път. Въз основа именно на отчетите от уредите, са изготвени и изравнителните сметки от ФДР, съгласно които изравнителната сума за целия период за процесния апартамент № 6 възлиза на **-224,30 лв.**, която сума е за получаване /съобразно заключенията на СТЕ и ССЧЕ/.

Страните по делото не спорят, а от представените по делото писмени доказателства, в т.ч. извлечение от сметки за аб. № [***], представените от ответника и издадени от третото лице-помагач индивидуални справки, вкл. заключението на СТЕ, прието без възражения от страните, се установява, че сградата в режим на ЕС, находяща се на горния адрес в гр. София, [***] е топлоснабдена през целия процесен период.

От приетата по делото СТЕ се установява също, че за процесния отоплителен период общата сума за ТЕ, прогнозно фактурирана е **1319,73 лв.**, от която сума **511,95лв.** за отопление на имота и сградна инсталация; **807,78 лв.** е за БГВ, а за периода има корекция и от промяна в цената на ТЕ, в размер на -43,60 лв. /по-ниска/. Така, след съответно изравняването, извършено от [***] изравнителната сума е с **- 224,22 лв. сп. СТЕ и -224,30 лв. сп. ССЧЕ** /т.е. за връщане, а реално потребената ТЕ за процесния период от 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г. възлиза на **1095,56 лв.**

Заключението по приетата ССЧЕ сочи, че съобразно с действащите цени на ТЕ през процесния период утвърдени от КЕВР общо начислените и незаплатени суми за ТЕ, възлизат на претендирания от ищеца размер от 1095,56 лв. /получена след приспадане от прогнозно фактурираните 1319,86 лв. и изравнителните сметки от – 180,70лв., намалени с корекцията от разликата в цената на ТЕ от общо -43,60 лв. Вещото лице е установило, че ищецът е издал 3 Общи фактури за отоплителен период от 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г., като за първия отоплителен сезон от м.05.2018 г. до м.04.2019 г. е издал Обща фактура №

0106467355/31.07.2019 г. в общ размер на **485,66 лв.**, отчитаща реално потребената ТЕ за периода, включваща прогнозни сметки от 522,61 лв. и изравнителни сметки от – 36,95 лв. /за възстановяване/, като не е установено плащане на суми касаещи процесния период. За следващия отоплителен сезон от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г. е издадена ОФ № 1006694514/31.08.2020 г. в общ размер на **346,65 лв.**, отчитаща реално потребена ТЕ за периода, включваща прогнозни сметки от 477,86 лв. и изравнителни сметки от – 126,19 лв., корекция от цена на ТЕ -43,60 лв., от която сума е била погасена дължима сума за м. 06/07.2020 г. За третия отоплителен сезон, включен в процесния период, от страна на ищеца е издадена ОФ № 1013898062/31.07.2021 г. в общ размер на 253,86 лв., отчитаща реално потребената ТЕ за периода, включваща прогнозни сметки от 319,39 лв. и изравнителни сметки от - 65,53 лв. (от която сума 38,58 лв. е послужила за погасяване на задължение от предходен период).

Предвид изложеното по-горе и от приетите доказателства, в тяхната съвкупност, настоящият съдебен състав приема, че по делото се установяват безспорно, въведените от ищеца с ИМ твърдения, че ответника Б. П., в качеството си на собственик на топлоснабдения имот – апартамент № 6, находящ се на посочения по-горе адрес в гр. София **е потребител** на доставяната до имота топлинна енергия за посочения период от 01.05.2018 г. до 30.04.2021 г. Предвид разп. на чл.149, ал.1, т.6 и чл.150 от ЗЕ, ответника П., като наследник на бившия титуляр на партията и негов съсобственик, и настоящ единствен такъв на топлоснабдения имот, **е обвързан** по силата на закона от облигационни отношения по Договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия с ищцовото дружество /актуалните такива относими към процесния период са тези, приети с Решение по Протокол № 7/23.10.2014 г. на Съвета на директорите на [***] и одобрени с Решение № ОУ-01/27.06.2016 г. на КЕВР, приложени по делото/ досежно доставяната до собствения му имот топлинна енергия, без да е необходимо нарочно изявление от негова или на наследодателя му страна, че желае да закупува доставяната в имота т ищеца [***], топлинна енергия. Без значение за валидното възникване на облигацията по договор за доставка на топлинна енергия са качествените параметри на реално доставяната такава. Доколкото закона обвързва качеството ползвател на топлинна енергия с притежаваните вещни права върху топлоснабдения имот, то и отговорността на ответника за задължения за цена на доставена до имота му топлинна енергия във връзка с чл. 150 от ЗЕ следва да е съответна на участието му в собствеността, т.е. доколкото се установява имота да е в изключителна собственост на ответника Б. Попор, то именно посочения от ищеца, ответник ще следва да отговаря за дължимата цена за доставената до имота топлинна енергия в посочения в ИМ период. По делото има данни, че едва след края на процесния период, ответника се е разпоредил със собствеността върху имота, като го е продал на трето за спора лице. В тази връзка, въпреки първоначалното оспорване на основанията на исковете, в с.з. ответника изрично призна и съдът обяви за безспорно, че той е единствен собственик по наследство (от своите родители И. и Д. П.и) на процесния топлоснабден имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от

топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответника и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 от ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява, а и не се твърди нито Д. П.а /до смъртта си през 2016 г./, респ. наследника ѝ Б. П. да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ.

Предвид изложеното, съдът приема, че между страните за процесния период е налице действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ. Тук е мястото да се отбележи, че относимите към процесния период ОУ на ищеца са тези, които са представени по делото и в тях не се съдържат разпоредби, изискващи интернет обявяване на изготвените сметки.

От събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установено, че при спазване на чл. 125, чл.139 и чл.141 от ЗЕ, на ответника на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда в режим на етажна собственост, при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и съгласно зависимост определена в Приложение към чл.61., ал.1, т.1 на Наредба № 16-334/2007 г. за топлоснабдяването. От третото лице-помагач са приети като доказателства 3 бр. индивидуални справки за използваната топлинна енергия, с отчетени по електронен път показания на уредите, които не са оспорени от ответника в хода на производството. От тези доказателства, в т.ч. от кредитираната СТЕ, съдът приема, че по делото безспорно се установява, че в имота на ответника е доставяна, респ. потребявана ТЕ, освен за сградна инсталация, но също така и за БГВ, в установените и посочени по-горе размери.

Съгласно чл. 143 от ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно Методика по Наредбата за топлоснабдяването. При анализ на приетите доказателства, съдът приема, че начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия /по показанията на уредите до 30.04.2021 г. **са съответни** на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответника, във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки /отразени в приетите по делото Индивидуални справки за използвана топлинна енергия на л.80-82/ са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответника Б. П. са начислени сметките за процесния период, съгласно издадените 3 бр. ОФ. Видно от приетите индивидуални справки за отопление и топла вода, през трите отоплителни сезона, се установява, че на ответника следва да се възстанови сумата от общо -224,30 лв. по ССЧЕ.

Дължимата от ответника сума се дължи от доставената ТЕ за отопление, сградна инсталация и БГВ, като начисленото количество отговаря на **реално** потребеното.

От приложените по делото съобщения към общите фактури /на л.37-41 от делото/ се установява, че данните от дяловото разпределение са коректно отчетени във фактурите, вкл. и данните от изравнителните сметки.

С оглед изложеното, съдът приема, че претендираните за плащане суми от ответника са правилно изчислени, отговарят на доставеното и реално потребено количество ТЕ, като стойността на ТЕ е в съответствие с одобрените от КЕВР за периода цени на ТЕ.

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на исковете, касаещи доставената, но незаплатена ТЕ и мораторната лихва върху нея, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответника, в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност.

Според съда, възражението за давност по отношение на част от главницата, а именно относно сумата, дължима за периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г., която съгласно заключението на ССЧЕ възлиза 441,10 лв., т.е. за вземанията на ищеца, изискуемостта на които е настъпила преди повече от 3 години, от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /13.06.2022 г./ т.е. възникнали преди 3 години преди тази дата, е основателно.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на ИМ или в случая подаване на заявление по чл.410 от ГПК пред съда на 13.06.2022г. В този смисъл, вземанията на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви са погасени за месечните вноски с падеж преди

13.06.2019г. С исковата молба ищецът претендира установяване на вземания преди тази дата, а именно от 01.05.2018 г. предвид на което въведеното от ответника възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, се явява основателно за периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г. и в установения от съда посредством заключението на ССЧЕ размер от 441,10 лв. за главницата за ТЕ. Остатъкът **от 654,46 лв.**, представляваща главница за ТЕ, дължима за периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2021 г. е дължим от ответника и иска до този размер ще следва да се уважи.

По исквете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

С доклада по делото, съдът е указал на ищеца, че по иска с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД** следва да установи **1.парично задължение на ответника; 2. настъпила забава на последния за изпълнение на паричното задължение /настъпил падеж/.**

Предвид чл. 150 от ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от [***] и одобрени от комисията Общи условия за процесния период /тези в сила след 27.06.2016 г./ да са обвързващи и за ответника Б. П.. С разпоредбата на чл. 33, ал.2 от същите се определя срок за заплащане на дължимата от купувача месечна цена на доставената топлинна енергия – **45 дни от изтичане на периода, за който се отнасят.** Съгл. чл.33, ал.4 от ОУ, продавача начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва „само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3 /т.е. за задълженията по ОФ, изготвени след изравняването/ ако не са заплатени в срока по ал.2 – 45 дневен. В този смисъл, въпреки, че изискуемостта на вземанията по ежемесечните фактури настъпва след изтичане на 45-дневен срок от изтичане на срока /месеца/, за който се отнасят, неплащането им в срок, не води до начисляване на лихви върху прогнозни суми. Напротив, обезщетение за забава се дължи единствено върху стойността на задължението на потребителя, по общите фактури, в случай, че не се плати в срока по чл.33, ал.4 от ОУ.

В случая важи принципа „Срока кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Върху непогасената по давност главница за ТЕ от 645,46 лв., за посочения от ищеца период от 15.09.2019 г. до 31.05.2022 г., дължимата мораторна лихва установена от вещото лице, по ССЧЕ възлиза **на 88,31 лв.** За разликата до пълния претендиран от ищеца размер от 206,05 лв. или за сумата от **117,74 лв.**, иска следва да се отхвърли като неоснователен.

По иска за главница и мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение:

От приетите по делото доказателства, касаещи дяловото разпределение в имота, както и от заключенията на СТЕ и ССЧЕ, се установява, че в апартамента, собственост на Б. П., през процесния период **е извършвана** дейност по топлинно счетоводство, като данните от

уредите в имота на абоната са отчитани електронни, без да е необходим достъп до имота за реален отчет на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода, което е удостоверено в приетите по делото документи, представени от ТЛП.

От приетата по делото ССЧЕ */неоспорена от ответника/* и извлечението от сметка за аб. № [***] приети без възражения, се установява, че фактурираната и незаплатена цена на извършваната услуга по дялово разпределение от ФДР за периода от м.05.2019 г. до м.04.2021 г. възлиза на сумата от 41,47 лв. /за различните месеци, фактурираната цена е между 1,65 лв. и 1,80 лв./м./ По делото има своевременно заявено възражение от ответника за погасяване на част от вземането на ищеца по давност, но съдът приема същото за неоснователно, тъй като изискуемостта на вземането за дялово разпределение за първия месец, включен в процесния период /т.е. това за м.05.2019 г./ настъпва в средата на м.07.2019 г., като давността за същото е прекъсната с подаденото на 13.06.2022 г. заявление по чл.410 от ГПК. Следователно, предявения иск за главницата за ДР, дължима за периода от м.05.2019г. до м.04.2021 г. в размер на **41,47 лв.**, като основателен и доказан, ще следва да се уважи изцяло.

Ответникът П. не твърди и не представя доказателства за плащане на дължимата сума, поради което предявения иск за цената на услугата „дялово разпределение“ която същия не е заплатил в срок следва да бъде уважен, в посочения по-горе размер от **41,47 лв.**, какъвто е и претендирания от ищеца.

Поради изложеното предявените иски за заплащане стойността на доставената до топлоснабдения на ответника имот, топлина енергия и за цената на услугата „дялово разпределение“ до общ размер на 695,93лв. /сбор от 654,46 лв. за ТЕ и 41,47 лв. за ДР/ за които задължения ответникът не е ангажирал доказателства да е заплатил, следва да бъдат уважени.

В останалата си част, поради погасяване на вземанията на ищеца за ТЕ, поради изтекла давност, или за сумата от 441.10 лв. иска следва да се отхвърли като неоснователен.

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата.

По делото няма доказателства какъв е установения ред и начин на заплащане на услугата по ДР, нито в какъв срок се дължи ежемесечната такса за нея. Следователно, за изпадане в забава на длъжника, кредитора следва да е отправил нарочна покана. По делото няма доказателства за отправена такава към ответника, поради което съдът приема, че иска за обезщетение за забава, дължимо върху главницата за ДР /в претендиран размер от **8,09**

лв./ следва да се отхвърли изцяло като недоказан.

В заключение и на база приетите, и обсъдени по-горе доказателства, общата дължима сума от ответника Б. И. П., след приспадане на недоказаните и погасени по давност суми възлиза **на 784,24 лв.**, от която сума **654,46 лв.** съставлява дължима главница за ТЕ за периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2021 г.; **88,31лв.** - дължима мораторна лихва върху главницата за ТЕ за претендирания период **от 15.09.2019 г. до 31.05.2022 г. и 41,47 лв.** съставлява дължимата главница за дялово разпределение за периода **от м.5.2019 г. до м.04.2021 г.** Искът за мораторна лихва върху главницата за ДР в размер на **8,09 лв.**, като недоказан подлежи на отхвърляне.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството имат и двете страни. Ищецът е претендирал такива и е представил списък по чл. 80 от ГПК в който е посочил разноски за общо 687,98лв., от които 72,98 лв. довнесена държавна такса, 15 лв. за СУ и 600 лв. за възнаграждения на вещите лица, изпълнили допуснатите експертизи.Предвид факта, че ищеца е представляван в производството от юрисконсулт, на същия му се дължи и юрисконсултско възнаграждение, в минимален размер, съгл. чл.78, ал.8 от ГПК, който съдът определя на **100,00 лв.** Така общия размер на разноските, сторени от ищеца в настоящото производство възлиза на сумата от **787,98 лв.**, от която на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, с оглед уважената част от исковете му, му се следват разноски до размер от **457,36 лв.**

Съгласно задължителните указания на ВКС, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014г., постановено по тълк.дело № 4/2013г. ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Съобразно с изхода на делото, в полза на ищеца ще следва да се признаят и разноски от заповедното производство до размер от **44,70 лв.**

На ответникът, на основание чл. 78, ал.3 ГПК, съответно на отхвърлената част от исковете също се следват разноски. По делото има доказателства за реално извършени такива в размер на 510 лв., представляващи договорено и заплатено от ответника адвокатско възнаграждение по ДПЗС, като съобразно с отхвърлената част от исковете, му се следват такива до размер от **214,00 лв.**

Така мотивиран съдът на осн. чл.235, ал.1 от ГПК

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 150 от ЗЕ, че **Б. И. П.**, ЕГН *****, в качеството си на собственик на имот с адрес в [***], с присъединен **абонатен № [***]** е потребител на топлинна енергия за този имот и **дължи на [***] ЕАД, ЕИК [***]**, сумите от

общо **784,24 лв.**, а по отделно, както следва:

- **654,46 лв.** съставляваща дължима главница за ТЕ за периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2021 г.;
- **41,47 лв.** съставляваща дължимата главница за дялово разпределение за периода от **м.5.2019 г. до м.04.2021 г.**, за част от които вземания по ч.гр.д. № 31735/22г. по описа на СРС, 164-и състав на 28.06.2022г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявените иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че **Б. И. П.**, ЕГН *********, в качеството си на собственик на имот с адрес в **[***]**, с присъединен **абонатен № [***]** дължи на **[***] ЕАД**, ЕИК **[***]**, сумата от:

- **88,31 лв.** – представляваща мораторна лихва върху непогасената по давност главница за ТЕ от 654, 46 лв., дължима за претендирания период от **15.09.2019 г. до 31.05.2022 г.**, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите по чл.86 от ЗЗД за сумата от **117,74 лв.** представляваща мораторна лихва върху погасената по давност главница за ТЕ от **441,10 лв.**, дължима за периода от 15.09.2019 г. до 31.05.2022 г. и за сумата от **8,09 лв.** представляваща обезщетение за забава върху главницата за ДР от **41,47 лв.**, дължимо за периода от 01.07.2019 г. до 31.05.2022 г., като неоснователни и **недоказани**.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, **Б. И. П.**, ЕГН ********* да заплати на **[***]**, ЕИК **[***]** сумата от **457,36 лв.**, представляваща съдебни разноски в исковото производство, както и **44,70 лв.**, представляваща разноските в заповедното производство по ч.гр.д. № 31735/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 от ГПК **[***]**, ЕИК **[***]** да заплати на **Б. И. П.**, ЕГН *********, сумата от **214,00 лв.**, представляваща съдебни разноски в производството, за платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – **[***]**, с ЕИК **[***]**, със седалище в гр. София, **[***]**.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____